

اگر این احساس در عین احساس وحدت وجود باشد که بتوان به آن کثرت در عین وحدت گفت؛ درست است.

شماره پرسش: ۲۰۸۵۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۹/۸ ۰۳:۱۳:۴۹

متن پرسش

با سلام: استاد بزرگوار از آنجا که جنابعالی و سایر عرفای بزرگوار معتقد هستید در نظام عالم وحدت شخصی وجود حکم فرماست. طبق این نظر وجود تنها وجود حق تعالی است. و اسماء الهی شوون این وجود و تعینات هم تعین این اسماء هستند. ماهیت در این دستگاه به معنای عین ثابتة حکایت ظهور وجود حق تعالی است و ظهور حق، حکایت وجود حق است. چرا که اعیان در سایه ظهور اسماء در واحدیت هویدا هستند. حالا سوال من: آیا از نظر ادراکی می شود اینطور گفت که فاعل شناسا در برخورد با خود احساس بودن می کند و احساس نمایانی برای خود و احساس محدوده داشتن و این غیر از علم حصولی است (این احساس بودن نگاه و توجه به وجود حق است و در واقع احساس کردن وجود حق است و نمایانی که ظهور است احساس کردن اسم الظاهر و فیض منبسط است و احساس کردن فاعل شناسا محدودیت خود را در یک تعین خاص، ماهیت و عین خارجه اوست.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر این احساس در عین احساس وحدت وجود باشد که بتوان به آن کثرت در عین وحدت گفت؛ درست است. موفق باشید